

Domstolens dom (Første Afdeling) af 12. november 2020 — Sonaecom SGPS SA mod Autoridade Tributária e Aduaneira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal)

(Sag C-42/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – merværdiafgift (moms) – sjette direktiv 77/388/EØF – artikel 4 – begrebet »afgiftspligtig person« – blandet holdingselskab – artikel 17 – ret til fradrag for indgående moms – indgående moms, som et blandet holdingselskab har erlagt for konsulenttjenester vedrørende en markedsundersøgelse med henblik på en eventuel erhvervelse af kapitalandele i andre selskaber – opgivelse af erhvervsprojekterne – indgående moms, der er erlagt af et bankhonorar vedrørende organiseringen og tilrettelæggelsen af et obligationslån, med hvilket det tilsigtedes at sikre datterselskaberne de nødvendige midler til at gennemføre investeringer – ikke-gennemførte investeringer)

(2021/C 19/03)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sonaecom SGPS SA

Sagsøgt: Autoridade Tributária e Aduaneira

Konklusion

- 1) Artikel 4, stk. 1 og 2, samt artikel 17, stk. 1, 2 og 5, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at et blandet holdingselskab, hvis deltagelse i administrationen af dets datterselskaber er af tilbagevendende karakter, er berettiget til at fradrage den erlagte indgående merværdiafgift på købet af konsulenttjenester vedrørende en markedsundersøgelse gennemført med henblik på erhvervelsen af kapitalandele i et andet selskab, herunder når denne erhvervelse i sidste ende ikke fandt sted.
- 2) Artikel 4, stk. 1 og 2, samt artikel 17, stk. 1, 2 og 5, i sjette direktiv 77/388 skal fortolkes således, at et blandet holdingselskab, hvis deltagelse i administrationen af dets datterselskaber er af tilbagevendende karakter, ikke er berettiget til at fradrage den erlagte indgående merværdiafgift på det honorar, der er blevet betalt til et kreditinstitut for organisering og tilrettelæggelse af et obligationslån, med hvilket det tilsigtedes at foretage investeringer i en specifik sektor, når disse investeringer i sidste ende ikke fandt sted, og når den kapital, som blev opnået gennem dette lån, i sin helhed blev overført til koncernens moderselskab i form af et lån.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 15.4.2019.